

SZÉCSI MARGIT

A hetedik napon

*Meghalt a fennsík az Úr –
kié lesz kenyere, bora?
Lépj rá a földre, hogy legyen,
és el nem múlik soha,
térj vissza az utakra, ó,
térj vissza oda.*

*Járd el a földet, hogy legyen,
s összeáll csillag-pora,
új létezők fölött röpköd
az új végzet lova,
térj vissza az utakra, ó,
térj vissza oda.*

*És eljön a mérték ünnepe,
a magasság, mélység kora:
hegyen a csillag, síkon
a sín pár beton-fogsora,
térj vissza az utakra, ó,
térj vissza oda.*

*S a kisugárzó flaszteron
fölvéri standját a kofa,
s kinől a reszkető lidérc,
csokrokat habzol foga,
térj vissza az utakra, ó,
térj vissza oda.*

*És eljön a mérték ünnepe:
kisteknőben a baba,
nászagyban az ifjak, földben a holt,
rajta virág és moha,
térj vissza az utakra, ó,
térj vissza oda.*

*Meghalsz az úton, mint az Úr,
ki nem pihent meg soha,
lépj rá a földre, hogy legyen –
bejárhatatlan csoda,
térj vissza az utakra, ó,
térj vissza oda.*

Szécsi Margit (1928–1990) május 28-án lenne kilencvenéves. E versével emlékezünk a költőnőre és életművére.